

Udskriftsdato: 19. januar 2023

KEN nr 9750 af 07/09/2018 (Gældende)

**Ankestyrelsens principafgørelse 46-18 om anbragte børn - samvær -
afbrydelse af kontakten - børn og unge-udvalgets kompetence - en måned
forstås som 4 uger**

Ministerium: Social-, Bolig- og Ældreministeriet

Journalnummer: 18-7886

Ankestyrelsens principafgørelse 46-18 om anbragte børn - samvær - afbrydelse af kontakten - børn og unge-udvalgets kompetence - en måned forstås som 4 uger

Principafgørelsen fastslår

Kommunen kan ikke træffe afgørelse om, at samvær eller anden kontakt mellem et anbragt barn eller en anbragt ung og dennes forældre eller netværk kun må finde sted mindre end en gang om måneden. Dette sidestilles med afbrydelse af kontakten, og afgørelsen skal derfor træffes af børn og unge-udvalget.

Ankestyrelsen har en langvarig praksis for at forstå en måned som 4 uger. Begrænsning af samværet til kun at finde sted en gang om måneden er en særdeles indgribende afgørelse. Retssikkerhedshensyn taler for, at meget indgribende afgørelser træffes af børn og unge-udvalget. Derfor skal "en måned" forstås således, at det ikke er muligt administrativt at fastsætte intervaller mellem samværene, som reelt er længere end forudsat i serviceloven. Dette vil kunne forekomme ved, at kommunen fastsætter samvær i begyndelsen af en måned og i slutningen af den næste måned. Det er desuden væsentligt af hensyn til barnet eller den unge, at der er kontinuitet og forudsigelighed i de planlagte samvær.

Samvær på mindre end 45 minutter hver 4. uge anses for en afbrydelse af kontakten og skal besluttes af børn og unge-udvalget.

Fastsættelse af samvær til kun én gang hver 4. uge forudsætter, at der er solide holdepunkter for, at barnets eller den unges trivsel vil blive skadet ved mere samvær.

I den konkrete sag havde kommunen truffet afgørelse om borgerens ret til samvær med sit anbragte barn en gang om måneden. Kommunen præciserede, at der ikke var tale om ret til samvær hver 4. uge. Kommunen begrundede afgørelsen med, at der skulle være så lidt samvær som muligt som følge af, at kommunens indstilling til børn og unge-udvalget om afbrudt samvær ikke var blevet fulgt. Ankestyrelsen vurderede, at der var tale om en afbrydelse af forbindelsen, idet samværet var fastsat til mindre end en gang hver 4. uge. Kommunen havde derfor ikke kompetence til at træffe afgørelse om samvær en gang om måneden.

Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt. Det har vi gjort for at fastslå Ankestyrelsens praksis om, at en måned i servicelovens § 71, stk. 2, 3. pkt., skal anses for at udgøre 4 uger.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om social service (serviceloven), senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018.

- § 71, stk. 1 og 2, om samvær med et anbragt barn eller ung
- § 71, stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., om afbrudt samvær og kontakt

Praksis

Kasserede:

Følgende principafgørelser ophæves, da praksis er indarbejdet i denne principafgørelse:

O-59-98 om, at samvær i 45 minutter én gang om måneden ikke anses for en afbrydelse af samværet.

C-34-01 om, at kompetencen til at træffe afgørelse om afbrudt samvær tilkommer børn og unge-udvalget.

122-12 om, at der skal være solide holdepunkter for, at et meget begrænset samvær er nødvendigt af hensyn til barnet eller den unge.

Der er tale om en præcisering af gældende praksis.

Ankestyrelsen har ikke andre principafgørelser på området.

Vejledninger

Vi har også anvendt Vejledning nr. 3 til serviceloven af 9007 af 7. januar 2014.

- Pkt. 584 om samvær med et anbragt barn eller ung

Den konkrete afgørelse

A har klaget over X Kommunes afgørelse om samvær med B. X Kommune afgjorde sagen den 31. januar 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort sagen i møde.

Resultatet er:

- Kommunens afgørelse om samvær mellem A og B en gang om måneden gælder ikke.

Det betyder, at vi hjemviser sagen til ny behandling, og at kommunen skal afgøre sagen på ny.

Kommunen skal forelægge sagen for børn og unge-udvalget, hvis kommunen fortsat vurderer, at samvær mellem A og B skal være mindre end én gang hver 4. uge.

Der var enighed på mødet.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse om, at samvær mellem A og B skal foregå én gang om måneden, er ugyldig.

Grunden hertil er, at kommunen ikke har kompetence til at træffe afgørelse om, at samvær skal finde sted mindre end én gang hver 4. uge.

Vi har ikke hermed taget stilling til omfanget af samvær mellem A og B.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at kommunen ved sin afgørelse af 31. januar 2018 har truffet afgørelse om, at samvær mellem A og B skal finde sted én gang om måneden. Kommunen præciserer i sin genvurdering af 7. februar 2018, at der er tale om samvær én gang om måneden og ikke hver 4. uge.

Kommunen kan ikke træffe afgørelse om, at samvær eller kontakt med forældre eller netværk kun må finde sted mindre end én gang hver 4. uge. Samvær eller anden kontakt, der finder sted mindre end en gang hver 4. uge, sidestilles med afbrydelse af forbindelsen. Sådanne afgørelser kan kun træffes af børn og unge-udvalget efter indstilling fra kommunen.

Vi vurderer, at samværet mellem A og B må anses for afbrudt.

Ankestyrelsen har en langvarig praksis for at forstå en måned som 4 uger. Begrænsning af samværet til kun at finde sted en gang om måneden er en særdeles indgribende afgørelse. Retssikkerhedshensyn taler for, at meget indgribende afgørelse træffes af børn og unge-udvalget. Derfor skal ”en måned” forstås således, at det ikke er muligt administrativt at fastsætte intervaller mellem samværene, som reelt er længere end forudsat i serviceloven. Dette vil kunne forekomme ved, at kommunen fastsætter samvær i begyndelsen af en måned og i slutningen af den næste måned. Det er desuden væsentligt af hensyn til barnet eller den unge, at der er kontinuitet og forudsigelighed i de planlagte samvær.

Vi hjemviser derfor kommunens afgørelse om samvær én gang om måneden, da afgørelsen er at sidestille med en afbrydelse af forbindelsen. Kompetencen til at træffe afgørelse om afbrydelse af samvær tilkommer børn og unge-udvalget efter indstilling fra kommunen, jf. servicelovens § 71, stk. 2, 4. pkt., jf. stk. 3 og 4.

Såfremt kommunen fortsat vurderer, at samværet mellem A og B skal foregå mindre end en gang hver 4. uge, skal kommunen udarbejde en indstilling til børn og unge-udvalget om afbrydelse af samvær.

Vi henviser til Ankestyrelsens principafgørelse C-34-01 om, at kompetencen til at træffe afgørelse om afbrudt samvær tilkommer børn og unge-udvalget.